

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ændringen er en følge af, at den i bestemmelsen nævnte § 9 i boligreguleringsloven ophævedes ved lov nr. 81 af 19. marts 1975.

Til nr. 2.

Ændringen skal ses i sammenhæng med de ved lov nr. 81 og lov nr. 82 af 19. marts 1975 gennemførte ændringer af boligreguleringsloven og leje-loven. § 35 indeholder de regler om lejeforhøjelse, der gælder i kommuner, hvor de særlige bestemmelser om huslejeregulering og dermed huslejenævn er ophørt at gælde, og for erhvervslejemål i hele landet. § 35, stk. 1, omhandler tilfælde, hvor en lejers eneste mulighed for at få nedsat en urimelig leje består i et sagsanlæg mod udlejer. § 36 vedrører en lejers sagsanlæg i anledning af en opsigelse, der er foranlediget ved eller står i forbindelse med forsøg fra udlejerens side på at opnå en urimelig leje eller andre ubillige vilkår. Boligreguleringslovens kap. II omhandler indskrænkninger i adgangen til lejeforhøjelser m. v. Det findes rimeligt, at også sager vedrørende disse bestemmelser er afgiftsfri.

Til nr. 3, 5 og 6.

Bestemmelserne svarer bortset fra § 16, stk. 4, til de gældende §§ 16, 18 og 19 med de ændringer, der følger af, at udlæg og udpantning ved retsplejelovsændringen i 1976 er smeltet sammen til udlæg. Herefter sker tvangsfuldbyrdelse af pengekrav ved udlæg, også hvor der er tale om offentlige krav med udpantningshjemmel. Samtidig ændres udtrykket »foged« til »fogedret«.

§ 16, stk. 4, svarer til den gældende § 20 a, der af redaktionelle grunde overføres til den bestemmelse, den vedrører. Afgiftspligten kan kun bortfalde, hvis udlægsforretningen er påbegyndt, d.v.s. hvis der ikke er foretaget tilførsel til fogedprotokollen. Det er derimod uden betydning, om skyldnerens insolvens er konstateret (i en anden fogedsag) før eller efter, at skyldneren er tilsagt til møde i fogedretten. Der henvises tillige til bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 4.

Den gældende § 20 a indsattes ved lov nr. 609 af 17. december 1976. Da afgiftspligten for udlægsforretninger som hovedregel indtræder, når der første gang over for fogedretten fremsættes

begæring vedrørende kravet, jfr. § 18, stk. 1, fandtes det rimeligt, at afgiftspligten, hvis fogedretten afviser at foretage forretningen i sådanne tilfælde, bortfalder, således at betalt afgift tilbagebetales.

Bestemmelsen i retsafgiftslovens § 17 a om tillægsafgift for udgående fogedforretning og politifremstilling indsattes ved lov nr. 170 af 5. april 1976.

Efter ikrafttrædelsen af de nye udlægsregler den 1. januar 1977 indebærer bestemmelsen i retsplejelovens § 491, stk. 1, hvorefter fogedretten fastsætter tid og sted for forretningen, at fogedretten kan afvise at foretage udgående forretning. Efter § 494, stk. 3, kan den ligeledes afvise at træffe bestemmelse om politifremstilling.

Tilbagebetalingshjemlen i den gældende § 20 a, der ved forslagens nr. 3 overføres som stk. 4 til § 16, omfatter kun tilfælde, hvor fogedretten afviser at foretage udlægsforretning i medfør af retsplejelovens § 490, stk. 1. Da det forekommer rimeligt, at også pligten til at betale tillægsafgift efter § 17 a bortfalder i tilfælde, hvor fogedretten i medfør af § 491, stk. 1, og § 494, stk. 3, afviser at foretage udgående forretning eller at træffe bestemmelse om politifremstilling, udvides tilbagebetalingshjemlen ved forslaget til også at omfatte sådanne tilfælde.

Afgørende for afgiftspligtens bortfald er, at det, der er betalt tillægsafgift for, ikke gennemføres på grund af fogedrettens beslutning herom. Tillægsafgiftspligten bortfalder derfor, hvis fogedretten f. eks. ophæver en kendelse om politifremstilling, der er afsagt, før skyldneren afgav insolvenserklæring i en anden fogedsag. Derimod vil grundafgiftspligten efter § 16 ikke kunne bortfalde i et sådant tilfælde, jfr. bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 7.

Bestemmelsen er overført som stk. 4 til § 16.

Til nr. 8.

Ændringen er en følge af, at skifteretten ikke mere selv skal kunne afholde auktion, jfr. retsplejelovsændringen ved § 17, nr. 3, i lov nr. 299.

Til nr. 9.

Det har siden 1937 været praksis, at der ikke svares ny afgift ved begæring om 2. auktion i medfør af retsplejelovens § 576. Ifølge en udtalelse fra skattedepartementet fra 1976 er misligholdelsesauktion efter retsplejelovens § 582 derimod en ny auktion, for hvilken der må svares afgift efter § 22, stk. 1, og eventuelt senere værdisafgift efter